

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **I. P.**
zastoupená advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 7/834, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2020, č. j. MV-174806-5/SO-2020, ve věci
zrušení povolení k trvalému pobytu

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech cizinců ze dne ze dne 8. 12. 2020, č. j. MV-174806-5/SO-2020 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Farida Alizeye, advokáta se sídlem Stodolní 7/834, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 2. 2020 č. j. OAM-3251-12/ZR-2019 ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu.
2. Žalobkyně namítla, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s jejími odvolacími námitkami. Jednak s námitkou, že možné narušení veřejného pořádku je třeba zkoumat zejména s ohledem na budoucnost – a žalobkyně vede nyní spořádaný život, již dva roky se nedopouští trestné činnosti. Dále žalovaná nedostatečně vyhodnotila dopady rozhodnutí podle § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) – blízký vztah žalobkyně k synovi, stíženému poruchou ADHD. Synovu zletilost nelze slučovat s jeho nezávislostí na matce, syn je nebezpečný pro okolí, pokud není korigován ze strany blízké osoby. Žalobkyní předložené lékařské zprávy poskytovaly dostatečné zhodnocení všech projevů osobnosti syna žalobkyně.
3. Žalovaná ve vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že v žalobě byly uplatněny stejné námitky jako v odvolání. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil k první žalobní námitce, že Ministerstvo vnitra rozhodlo dne 5. 2. 2020 o zrušení trvalého pobytu žalobkyně podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, s tím, že žalobkyně byla celkem v 9 případech pravomocně odsouzena pro spáchání trestné činnosti – ministerstvo popsalo podrobně jednotlivá protiprávní jednání žalobkyně, jichž se dopustila od roku 2004 do roku 2018 (typově se jednalo o krádeže, výtržnictví, útok na veřejného činitele, křivé obvinění a maření výkonu úředního rozhodnutí). Ve dvou případech se dopustila trestné činnosti poté, co s ní bylo v roce 2016 zahájeno předchozí řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, závažnost protiprávních jednání byla navýšena i tím, že žalobkyně byla v několika případech odsouzena pro pokračující trestnou činnost. Ministerstvo uvedlo, z jakých judikатурních podkladů vycházelo při aplikaci pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ a dospělo k závěru, že u žalobkyně jsou splněny podmínky pro zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Na to reagovala žalobkyně tím, že v současné době vede řádný život, pracuje, již 22 měsíců se nedopouští žádné trestné činnosti. Trestnou činnost v minulosti spáchala z důvodů nerozvážnosti a zkratovitého jednání. Žalovaná v napadeném rozhodnutí ze dne 8. 12. 2020 zdůraznila četnost a závažnost trestné činnosti žalobkyně. Žalovaná nepovažuje chování žalobkyně za žádnou nerozvážnost – žalobkyně byla odsouzena i za pokračující trestnou činnost, a ani není rozhodné, že většina jejích činů je již osvědčena.
6. Podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, není-li zahájeno řízení o správním vyhoštění.

7. Podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví je třeba vykládat narušení veřejného pořádku závažným způsobem tak, že musí jít o jednání, které představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze zájmů společnosti. Správní orgán proto musí mj. zohlednit, kdy došlo k trestné činnosti, jaká doba od spáchání uplynula a zda držitel povolení k trvalému pobytu vedl od té doby řádný život (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ - ze dne 18. 4. 2013, č. j. 5 As 73/2011-146). V daném případě se krajský soud ztotožňuje s tím, jak situaci žalobkyně vyhodnotily správní orgány, a má za to, že se žalovaná vypořádala dostatečně s námitkou žalobkyně. Je třeba zopakovat, že žalobkyně páchala trestnou činnost v období 14 let a pokračovala v ní i v době po zahájení předchozího řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Trestná činnost přitom zahrnovala širokou škálu jednání včetně fyzického napadení. Ohrožení zájmu společnosti je tedy skutečné a dostatečně závažné, a pokud jde o aktuálnost, pak doba páchání naprosto převažovala nad dobou řádného života žalobkyně v době rozhodování správních orgánů (2020). Zde soud připomíná, že v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud tedy shrnuje, že obavy správních orgánů, zda se žalobkyně neuchýlí v budoucnu opět k páchání trestné činnosti, jsou zcela pochopitelné a jasně seznatelné z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ačkoli nejsou uvedeny výslovně. První žalobní námitka je nedůvodná.
8. Z obsahu správních spisů soud zjistil ke druhé žalobní námitce, že při hodnocení dopadů do soukromého a rodinného života žalobkyně vzalo ministerstvo v rozhodnutí ze dne 5. 2. 2020 v úvahu, že žalobkyně získala povolení k trvalému pobytu v roce 1999, byla provdána za F. S., který zemřel v roce 2018. Na území ČR žije syn žalobkyně M. S., narozený X, žádní další rodinní příslušníci nebyli zjištěni. Ministerstvo uvedlo, že syn žalobkyně dosáhne za 5 měsíců plnoletosti, což znamená, že na přítomnosti matky na území nebude bezprostředně závislý. Žalobkyně i po zrušení povolení k trvalému pobytu může za synem přicestovat na krátkodobá víza, popř. v rámci bezvízového styku, pokud bude mít cestovní doklad s biometrickými údaji. Ministerstvo dospělo k závěru, že v daném případě jednoznačně převážily zájmy společnosti na ochraně veřejného pořádku nad osobními zájmy žalobkyně. Žalobkyně v reakci na prvostupňové rozhodnutí uvedla, že uzavřela manželství s českým občanem M. P., společně vychovávají syna žalobkyně M. S. Žalobkyně upozornila na zdravotní a psychický stav svého syna, jemuž bylo diagnostikováno ADHD a musí dlouhodobě docházet za odborníky. Synova zletilost se nedá slučovat s nezávislostí na matce, reálná potřeba domácího zázemí nekončí 18. rokem věku, ale je kontinuální po celou dobu vývoje, potažmo života syna. Žalobkyně uvedla, že ke špatnému zdravotnímu stavu syna dokládá lékařské zprávy (pozn. soudu – zmíněné lékařské zprávy nejsou součástí správního spisu). Žalovaná k tomu uvedla v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8. 12. 2020, že žalobkyně v průběhu řízení před správním orgánem 1. stupně nepředložila žádné doklady, které by vypovídaly o nemoci jejího syna, až v odvolání poukázala na jeho diagnózu. Jedná se o ADHD, tedy poruchu pozornosti s hyperaktivitou, a žalobkyně neprokázala žádnou lékařskou zprávou závažnost, potřebu péče, omezenou svéprávnost syna, navíc je její syn již dospělý.
9. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

10. Jak vyplývá z judikatury, při posuzování naplnění podmínek pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu cizince nepostačuje vyjít při posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince pouze z intenzity narušení veřejného pořádku nebo práv a svobod druhých, ale musí být tato intenzita vždy poměřována s konkrétními a jasně identifikovanými zásahy do soukromého nebo rodinného života cizince (rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2014, č. j. 9 Azs 41/2014-34). Míra a intenzita poměrování přitom závisí na množství a kvalitě informací, které má správní orgán k dispozici. Váží-li správní orgán tyto zájmy, musí zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). To však neznamená, že je povinen aktivně vyhledávat podrobnosti o žadatelově soukromí, pokud sám žadatel neuvádí důležité informace o svém soukromém a rodinném životě (rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27). Jestliže správní orgány v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu dle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců bezpečně zjistily z jim dostupných podkladů osobní a rodinnou situaci cizince a cizinec ohledně těchto zjištění ve správním řízení nic nenamítal, není v zásadě povinností správních orgánů vyzývat k dalším, konkrétnějším sdělením (rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018-34).
11. V nyní posuzované věci však žalobkyně informovala žalovanou o své konkrétní rodinné situaci, když v reakci na prvostupňové rozhodnutí doplnila, že její syn, bez ohledu na zletilost, vyžaduje podle žalobkyně další péči s ohledem na psychické obtíže. Pokud žalobkyně uvedla, že k prokázání tohoto tvrzení dokládá lékařské zprávy, jedná se podle názoru soudu o natolik důležitou skutečnost, že měla být žalovanou vyzvána k jejich předložení. Bez znalosti obsahu těchto zpráv nemohl správní orgán zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nemohl posoudit přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života žalobkyně. Závěry ve vztahu k § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, které žalovaná učinila v odůvodnění napadeného rozhodnutí, proto nemohou obstát.
12. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí žalované pro nedostatečně zjištěný skutkový stav podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a vrátil věc žalované k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
13. Procesně úspěšná žalobkyně má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nárok na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které v daném případě představuje zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč a náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby) po 3 100 Kč a 2 režijní paušály po 300 Kč. Žalobkyně nebyla úspěšná s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, proto soud nezahrnul do náhrady nákladů řízení částku 1 000 Kč zaplacenou za tento návrh. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám právního zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

[Sem zadejte text.]

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 20. října 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.